

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1-670/25
19.01.2026.године
К р а г у ј е в а ц

У И М Е Н А Р О Д А

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Марине Илић, председника већа, Ђорђа Ристића, Звездане Поповић, Јелене Вилотијевић и Милене Петровић, чланова већа, са Горданом Јовашевић, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА из ..., због кривичног дела тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.11 у вези чл.30 Кривичног законика и кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323 ст.2 у вези ст.1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Живорада Лекића из Крагујевца, изјављеним против пресуде Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025.године, у седници већа одржаној дана 19.01.2026.године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

ОДБИЈАЈУ СЕ као неосноване жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Живорада Лекића и пресуда Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025.године, **ПОТВРЂУЈЕ**.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025.године, окривљени АА из ... је оглашен кривим због кривичног дела тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.11 у вези чл.30 Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 10 (десет) година, и због кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323 ст.2 у вези ст.1 Кривичног законика, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па је осуђен на јединствену казну затвора у трајању од 10 (десет) година и 4 (четири) месеца, у коју казну му се урачунава време проведено у притвору почев од 15.05.2022.године, па надаље.

Окривљеном је изречена мера безбедности одузимање предмета, и то једног ножа са црним пластичним корицама, дужине сечива 13 цм, дужине рукохвата 12 цм, укупне дужине 25 цм, који је изузет са лица места.

Оштећени ББ и ВВ су упућени на парнични поступак ради остваривања имовинскоправног захтева.

Окривљени је обавезан да сноси трошкове кривичног поступка, те да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом извршења, док ће о висини осталих трошкова суд одлучити накнадно посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Крагујевцу, због одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи побијану пресуду тако што ће окривљеном за кривична дела за која је оглашен кривим најпре утврдити појединачне казне затвора у дужем трајању, а затим га осудити на јединствену казну затвора у знатно дужем трајању,

- бранилац окривљеног, адвокат Живорад Лекић из Крагујевца, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, „погрешне примене Кривичног законика“ и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу отвори главни претрес, те преиначи пресуду Вишег суда у Крагујевцу 2К-35/24 од 04.09.2025. године, тако што ће окривљеног огласити кривим за кривично дело тешка телесна повреда „опасна по живот“ из чл.121 ст.2 Кривичног законика, а да га ослободи од оптужбе за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323 ст.2 у вези ст.1 Кривичног законика, при чему је у жалби затражио да заједно са окривљеним буде обавештен о седници већа другостепеног суда,

- окривљени АА, без навођења жалбеног основа, указујући да су неистините изјаве које су дали сведоци који су учествовали у сукобу са њим те вечери, а који су другови оштећених, као и рођени брат, при чему од унете количине алкохола у организам том приликом није био свестан ни делова самог сукоба, а камоли последица или тежине повреда које је нанео, указујући при том да му је жао што се све то десило, али тада није имао намеру да било кога лиши живота.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу је поднеском Ктж.716/25 од 23.12.2025.године предложио да Апелациони суд у Крагујевцу, усвоји жалбу Вишег јавног тужилаштва као основану и побијану пресуду преиначи у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што ће окривљеног осудити на казну затвора у дужем временском трајању, а да се жалба браниоца окривљеног одбије као неоснована. Наведени предлог АЈТ у Крагујевцу је достављен браниоцу окривљеног.

Апелациони суд у Крагујевцу је одржао седницу већа у смислу одредбе чл.447 ст.2 Законика о кривичном поступку, у присуству окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката Живорада Лекића из Крагујевца, а у одсуству јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, који је уредно обавештен, на којој су размотрени целокупни списи предмета, заједно са побијаном пресудом која је испитана у смислу чл.451 ст.1 Законика о кривичном поступку у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је, по оцени навода у изјављеним жалбама и предлогу јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, нашао:

Жалбе су неосноване.

Жалбом браниоца окривљеног се првостепена пресуда побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1 Законика о кривичном поступку указивањем да се пресуда заснива на незаконито прибављеном доказу – записнику о саслушању осумњиченог пред ПУ Крагујевац, који је морао бити издвојен из списка предмета.

Насупрот изнетим жалбеним наводима браниоца окривљеног, по оцени Апелационог суда као другостепеног, неосновани су наводи жалби да се пресуда заснива на доказу на коме се по закону не може заснивати, и то на записнику о саслушању осумњиченог АА у ПУ Крагујевац од 15.05.2022.године, будући да је предметни записник о саслушању осумњиченог сачињен у потпуности у складу са законом, а осумњичени је поучен о својим правима која му у том својству припадају, што се утврђује увидом у сам записник, при чему није било примедби на сачињени записник од стране осумњиченог, као ни његовог браниоца, који су лично потписали, па самим тим првостепена пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.1 Законика о кривичном поступку, на коју се жалбом браниоца неосновано указује.

Жалбом браниоца окривљеног се првостепена пресуда побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из чл.438 ст.2 тач.2 Законика о кривичном поступку, при чему се жалбеним наводима суштински указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, па је и у овом делу жалба браниоца окривљеног оцењена као неоснована.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања бранилац окривљеног у жалби указује да је саслушање АА у својству осумњиченог пред ПУ Крагујевац започето у 9.10 часова, а завршено у 9.45 часова, док је приликом урађеног алкотестирања утврђено постојање алкохола у крви од 0,36 промила у 7.09 часова, па самим тим исти није био способан да буде испитан пошто се још увек налазио под дејством алкохола. Такође се жалбом браниоца окривљеног указује и на то да се сведок – оштећени ВВ пред тужилаштвом изјаснио да окривљени није упутио претње пре него што се удаљио од стола за којим су седели оштећени како се то наводи у изреци побијане пресуде, већ је рекао „сада ћу да дођем“, након чега је почео да трчи са ножем, док се на главном претресу изјаснио да не зна да ли је трчао или ходао нормалним ходом, нити зна чиме је ударио оштећеног ББ. Такође је погрешно утврђено да је окривљени оштећеном ГГ нанео лаку телесну повреду ударцем у десни чеони предео главе службеним лисицама које су му биле на рукама, већ је суд овакав закључак донео на основу исказа оштећеног, полицијског службеника који је неадекватно одреговао када је оштећени ударио аркадом у аркаду окривљеног услед чега је исти пао и том приликом задобио повреду аркаде из које му се сливала крв, при чему је вештак судске медицине Љубиша Божић на записнику потврдио могућност настанка ове повреде ударцем главе о главу. Супротно садржини исказа ВВ сведок – оштећени ББ приликом саслушања пред тужиоцем наводи да му је окривљени пре одласка од њиховог стола упутио речи „све ћу да вас побијем“, а на главном претресу се изјаснио да је приметио окривљеног тек када му је пришао с леђа и када га је убо ножем док је седео, и том приликом задобио три, четири убода ножем, а да се не сећа даље тог догађаја. Искази оштећених се разликују у зависности од фазе поступка, а и међусобно се разликују у погледу наведених битних чињеница. Такође, не стоји констатација суда приликом оцене исказа оштећених да су они сагласно изјавили да је окривљени рекао да ће све да их побије пре него што се удаљио из баште јер сведок –

оштећени ВВ то није рекао, односно исти је навео да је окривљени рекао „сада ћу да дођем“.

Жалбом браниоца окривљеног се истиче и да је првостепени суд пресуду засновао и на налазу и мишљењу Комисије вештака психијатријске струке од 03.07.2022.године, као и изјашњењу представника Комисије вештака др Владимира Јањића, при чему је експертиза личности и психичко стање окривљеног засновано на кратком интервјуу са окривљеним у затвору у трајању од свега 7 минута. Налазима и мишљењима Комисије вештака психијатријске струке, како комисије из Крагујевца тако и из Београда није утврђен степен алкохолисаности окривљеног у време извршења кривичних дела, у вези чега су се изјашњавали чланови комисије вештака Медицинског факултета у Београду. Код окривљеног није рађен прорачун нивоа алкохола у крви од стране специјалисте судске медицине и представник Комисије вештака се изјаснио да тај прорачун не би био могућ, а оваква констатација и одговор представника комисије је у супротности са правилима струке, јер је степен алкохолисаности као лабораторијски налаз најрелевантнији фактор за оцену степена и врсте пијанства, а самим тим и урачунљивости. Имајући то у виду морала је да буде узета као најповољнија референтна вредност по окривљеног у свим врстама вештачења, што је овде занемарено и заборављено, а суд је пропустио да одбрану окривљеног сагледа као један реалан животни догађај, јер уколико се догађај одиграо баш онако како се и описује у пресуди, и то да је окривљени рекао оштећенима „све ћу да вас побијем“, онда одбрана са правом доводи у питање налаз и мишљење вештака психијатријске струке, јер овако нешто не може да учини особа која је смањено урачунљива али не битно, при чему се окривљени у својој одбрани изјаснио да је тада рекао да ће да их пребије као мачиће и отишао до кола, узео нож са намером да их заплаши, построји и ошамари оштећеног ВВ зато што га је одгурнуо и понизио, након чега је кренула општа туча.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, окривљени у својој жалби указује да том приликом никога није желео да лиши живота, да му то није била намера, а том приликом од унете количине алкохола у организам није био свестан ни делова самог сукоба, а камоли последица или тежине повреда.

Међутим, по оцени Апелационог суда као другостепеног, изнетим жалбеним наводима окривљеног и његовог браниоца се не доводи у сумњу правилност закључка првостепеног суда да је окривљени АА критичном приликом учинио кривично дело тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.11 у вези чл.30 Кривичног законика, као и кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323 ст.2 у вези ст.1 Кривичног законика, на начин и под околностима ближе описаним у изреци побијане пресуде, будући да је првостепени суд правилном и свеобухватном оценом свих изведених доказа појединачно и у међусобној вези, као и у вези са одбраном окривљеног потпуно и правилно утврдио чињенично стање.

Правилно је првостепени суд ценио и одбрану окривљеног дату пред полицијским службеницима ПУ Крагујевац у присуству браниоца у својству осумњиченог, будући да је од времена алкотестирања окривљеног до његовог саслушања у просторијама Полицијске управе протекло два сата, па самим тим исти није могао имати количину од 0,36 промила алкохола у крви нарочито имајући у виду да из самог записника о саслушању осумњиченог ПУ Крагујевац не произилази да је

окривљени био под утицајем алкохола, будући да он то, нити било ко други није истицао. Такође, по осени Апелационог суда као другостепеног, правилно је првостепени суд утврдио да је окривљени критичном приликом покушао да лиши живота више лица, и то на тај начин што је оштећене ВВ и ББ више пута убо ножем у пределу виталних делова тела, као што је оштећеном ГГ полицијском службенику Полицијске испоставе за дежурство и интервенције Полицијске управе Крагујевац нанео лаку телесну повреду, ближе описану изреком побијане пресуде.

Супротно жалбеним наводима окривљеног и његовог браниоца, а по оцени овог суда, утврђујући одлучне чињенице кривичног дела тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1 тач.11 у вези чл.30 Кривичног законика првостепени суд је правилно ценио изведене доказе, те је на основу исказа оштећених несумњиво утврдио да је окривљени критичном приликом ишао за тим да лиши живота како оштећеног ВВ, тако и оштећеног ББ, што се потврђује не само исказима ових лица, као и исказима испитаних сведока, већ и материјалним траговима констатованим записником о увиђају и криминалистичко-техничком документацијом са лица места, при чему одређене несагласности које постоје у исказима оштећених, као и испитаних сведока нису од таквог значаја да доводе у питање утврђено чињенично стање, имајући при том у виду да се критични догађај веома брзо одиграо, те да је том приликом настао општи метеж и туча, па су као неосновани жалбени наводи браниоца окривљеног којима се указује да окривљени оштећенима критичном приликом није запретио речима „све ћу да вас побијем“, пре него што је напустио башту ресторана и отишао по нож који се налазио у његовом возилу, те да том приликом није имао намеру да оштећене лиши живота, већ само да их уплаши.

Надаље, као неосновани су оцењени и жалбени наводи браниоца окривљеног да првостепени суд није требао да прихвати закључке из налаза и мишљења како Комисије вештака психијатријске струке Клиничког центра Крагујевац, тако и из налаза и мишљења Комисије вештака Медицинског факултета у Београду, будући да су се обе комисије вештака на идентичан начин изјасниле о питању урачунљивости окривљеног у време критичног догађаја, те да је исти поступао у стању смањене урачунљивости, али не битно, о чему је првостепени суд на странама од 45 до 47 образложења пресуде дао јасне и уверљиве разлоге које као такве у потпуности прихвата и овај суд и на исте упућује. Сходно наведеном, а имајући у виду потенцијалну вредност алкохолемије на страни окривљеног у време извршења кривичних дела (будући да тачна вредност није могла бити утврђена), првостепени суд је правилно прихватио закључак комисије вештака да је окривљени био у стању средње тешког пијанства које представља једноставну алкохолну опијеност, односно привремено стање изазвано конзумацијом алкохола, те да је окривљени истовремено био у стању афекта средњег интензитета, услед чега је његова способност да схвати значај свог дела и могућност да управља својим поступцима у време извршења дела била смањена до степена битног али не и битно.

Сходно напред наведеном овај суд налази да је првостепени суд одбрану окривљеног и све изведене доказе ценио непристрасно и са једнаком пажњом, сходно чл.16 ст.2 Законика о кривичном поступку, те правилно и потпуно утврдио како оне чињенице које чине објективна обележја кривичног дела, тако чињенице и околности које се тичу кривице окривљеног, па је на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја кривичног дела тешко убиство у покушају из чл.114 ст.1

тач.11 у вези чл.30 Кривичног законика, као и кривичног дела напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323 ст.2 у вези ст.1 Кривичног законика, па се неосновано жалбом браниоца окривљеног првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона, указивањем да се у радњама окривљеног стичу евентуално сва обележја кривичног дела тешка телесна повреда из чл.121 ст.2 Кривичног законика или кривичног дела убиство на мах из чл.115 Кривичног законика.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о казни, која се побија жалбама јавног тужиоца окривљеног АА и његовог браниоца, Апелациони суд налази, да је првостепени суд приликом доношења одлуке о казни имао у виду све околности које у смислу одредбе чл.54 Кривичног законика утичу на избор, врсту и висину кривичне санкције, те је правилно као олакшавајуће околности на страни окривљеног ценио његове личне и породичне прилике, његову досадашњу неосуђиваност, да је ожењен, отац једног малолетног детета, те да се издржава од повремених послова, док отежавајуће околности нису утврђене, па је истом правилно утврдио казну затвора за кривично дело из чл.114 ст.1 тач.11 у вези чл.30 Кривичног законика у трајању од 10 (десет) година, а применом одредби о ублажавању казне испод законом прописаног минимума, у смислу чл.56 и чл.57 Кривичног законика за кривично дело напад на службено лице у вршењу службене дужности из чл.323 ст.2 у вези ст.1 Кривичног законика казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, па је, и по оцени овог суда јединствена казна затвора у трајању од 10 (десет) година и 4 (четири) месеца сразмерна тежини учињених кривичних дела и степену кривице окривљеног, те као таква нужна и довољна да оствари законом прописану сврху кажњавања из чл.42 Кривичног законика у оквиру опште сврхе прописивања и изрицања кривичних санкција из чл.4 ст.2 Кривичног законика.

Самим тим, као неосновани су оцењени жалбени наводи јавног тужиоца да је суд дао превелики значај олакшавајућим околностима на страни окривљеног, те да се изреченом јединственом казном затвора не може остварити сврха изрицања кривичних санкција према окривљеном, нити остварити превентивни утицај на будуће потенцијалне извршиоце кривичних дела, као и жалбени навод окривљеног да је суд требао да има у виду његово покајање, при чему се жалбом браниоца окривљеног не указује на конкретне разлоге за побијање пресуде у овом делу.

Из напред наведених разлога, применом одредбе чл.457 Законика о кривичном поступку Апелациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар
Гордана Јовашевић,с.р.

Председник већа-судија
Марина Илић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице